

РЕШЕНИЕ

№ 6510

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6192** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.201 от АПК вр. с ЗОДОВ. Образувано е по искова молба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] срещу ТД на НАП-С. за осъждането на ответника за претъпените от лицето имуществени вреди от 4000лв. представляващи заплатения адвокатски хонорар по нахд № 13563/2017г. на СРС и по кнахд №14213/2017г. на АССГ, следствие на отмененото наказателно постановление №F296342 от 07.06.2017г. издадено от директора на ТД на НАП-С., отменено с решение №1907 от 23.03.2018г. по кнахд №14213 по описа на АССГ за 2017г., с което е отменено решение от 13.11.2017г. по нахд №13563/2017г. по описа на СРС, потвърждаващо първоначално НП.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адв.К.. Претендират се и разноски в съдебното производство по списък в размер от 325лв..

Ответната страна, чрез юрк.И. –оспорва иска и моли да не се уважава. Твърди, че адв.възнаграждения по нахд и кнахд следва да бъдат присъдени, ако се уважи исковата претенция в минимален размер. Поддържа отговора си. Претедира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГС –предлага да се уважи исковата претенция за ищуществени вреди като основателна.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

За да се уважи искова претенция по чл.203 АПК вр. чл.1 ЗОДОВ трябва да е налице следния фактически състав- отменен административен акт, вреди и причинна връзка, която да е пряка и непосредствена.

Не е спорно, че орган в системата на НАП /директора на ТД на НАП-С./ е издал отмененото наказателно постановление F296342 от 07.06.2017г.. Същото е отменено с решение №1907 от 23.03.2018г. по кнахд №14213 по описа на АССГ за 2017г., с което е отменено решение от 13.11.2017г. по нахд №13563/2017г. по описа на СРС, потвърждаващо първоначално НП.

Относно ответника, следва да се има предвид, че съдът е коституирал и призовал НАП на основание чл.2, ал.2 от Закона за НАП, доколкото той е надлежният ответник, а не ТД, които по чл.6 нямат подобна правосубектност.

Видно от приложеното нахд №13563/2017г. в производството пред СРС ищецът е бил представляван от адв.К. с пълномощно и договор за правна помощ на л.36. Видно от последния договореното и платено към 20.09.2017г. адвокатско възнаграждение е в размер на 1000лв..

В касационното производство също дружеството е било представлявано от адв.К. с пълномощно на л.14, както и от представения договор за правна помощ от 10.02.2018г. е видно, че е платен договорения изцяло хонорар от 2000лв..Следователно има доказани разноски за адвокатски възнаграждения от общо 3000лв.- по нахд 1000лв. и по кнахд още 2000лв.. Това е вреда по смисъла на чл.1 ,ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл.203 от АПК. По въпроса има задължително Тълкувателно решение 2/2017г. на ВАС.

Следователно – налице е незаконосъобразен отменен акт /посоченото НП/, вреда и причинна връзка- направените разноски за адвокатско възнаграждение са пряка последица от отмененото НП. Искът е основателен за размера от 3000лв., а за раликата от 1000лв. до пълния предявен размер е неоснователен и следва да се отхвърли като такъв.

Не се споделя и възражението на юрк.И. – процесуален представител на ответника, че е следвало пред РС и АССГ да се плати минимално адвокатско възнаграждение. Видно от чл.18, ал.2 от Наредба №1/2004г. минималният размер по нахд е 300лв., но когато има санкция е съобразно размера на същата и има препращане към чл.7, ал.2 т.е. при санкцията конкретно от 50 000лв.-минималният размер по наредбата на адвокатското възнаграждение е именно 2030лв..Пред СРС договорът за правна помощ от 20.09.2017г. е само един и е за сумата от 1000лв. Не е представено друго пълномощно.

С оглед изхода от спора следва да се присъдят и разноски пред настоящата инстанция съобразно уважената част върху адв.възнаграждение общо от 300лв. или 225лв. за адвокатско възнаграждение, както и 25лв.д.т./ 250лв./. Следва обаче да се има предвид, че има и претенция за юрк.възнаграждение, която е минимум по НОПП към ЗПП 100лв. или по компенсация от разноските от общо 250лв. на ищеца като се приспадне 100лв. –основателни са за 150лв..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място]

ОСЪЖДА НАП-за претъпените от лицето имуществени вреди от общо 3000лв. представляващи заплатения адвокатски хонорар по нахд № 13563/2017г. на СРС

-1000лв. и по кнахд №14213/2017г. на АССГ- 2000лв., следствие на отмененото наказателно постановление F296342 от 07.06.2017г. издадено от директора на ТД на НАП-С., отменено с решение №1907 от 23.03.2018г. по кнахд №14213 по описа на АССГ за 2017г., с което е отменено решение от 13.11.2017г. по нахд №13563/2017г. по описа на СРС, потвърждаващо първоначално НП, която сума от 3000лв. се дължи ведно със законната лихва от предявяването на иска 02.07.2020г..

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция до пълния предявен размер до 4000лв. или за разликата от 1000лв. като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА НАП да заплати на ищеца разноските по настоящето дело в размер на 150лв. по компенсация.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.

Преписи.

Съдия: